

Krzyż Wolności i Solidarności

<https://ipn.gov.pl/kwi/uroczystosci/40,35-rocznica-powstania-NSZZ-Solidarnosc-Stalowa-Wola-28-sierpnia-2015.html>
27.04.2024, 08:04

35. rocznica powstania NSZZ „Solidarność” – Stalowa Wola, 28 sierpnia 2015

28 sierpnia 2015 r. w Stalowej Woli odbyły się uroczystości 35. rocznicy powstania NSZZ „Solidarność”, które zorganizowane zostały przez Prezydenta Miasta Stalowej Woli, Instytut Pamięci Narodowej Oddział w Rzeszowie, Zarząd Regionu Ziemia Sandomierska NSZZ „Solidarność” oraz MOZ NSZZ „Solidarność” Huty Stalowa Wola.

Podczas uroczystości prezes IPN dr Łukasz Kamiński wręczył Krzyże Wolności i Solidarności.

Sylwetki odznaczonych Krzyżem Wolności i Solidarności

Andrzej Mikołaj Berezowski (ur.1951) – w latach 1979–1986 pracował jako lekarz w Zespole Opieki Zdrowotnej w Janowie Lubelskim. Od września 1980 r. należał do KZ NSZZ „Solidarność” w miejscu pracy, a następnie wszedł w skład Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Sandomierska. Od 13 grudnia 1981 r. do 8 stycznia 1982 r. był internowany w Ośrodku Odosobnienia w Załężu k. Rzeszowa. Po zwolnieniu z internowania w latach 1983–1987 prowadził obozy sportowe dla młodzieży, w ramach których organizowano również spotkania z działaczami politycznymi i historykami. Współpracował ponadto z Duszpasterskim Ośrodkiem Kultury Chrześcijańskiej działającym przy parafii Matki Bożej Królowej Polski w Stalowej Woli. W latach 1987–1989 przebywał na emigracji, a po powrocie do kraju włączył się w działalność Komitetu Obywatelskiego w Stalowej Woli.

Franciszek Chudzik (ur.1939) – od 1960 r. pracował jako elektryk w Narzędziowni Huty Stalowa Wola (HSW). We wrześniu 1980 r. na swoim wydziale zakładał NSZZ „Solidarność”, a w kwietniu 1981 r. wszedł w skład Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Sandomierska. Po wprowadzeniu stanu wojennego był internowany w ośrodkach odosobnienia w: Załężu k. Rzeszowa w dniach od 13 grudnia 1981 r. do 5 maja 1982 r. oraz w Uhercach w dniach od 30 sierpnia do 5 października 1982 r. Od 1983 r. był zaangażowany w działalność Duszpasterstwa Ludzi Pracy przy kościele pod wezwaniem Matki Bożej Królowej Polski w Stalowej Woli. Uczestniczył w pielgrzymkach do Częstochowy oraz Mszach św. za Ojczyznę odprawianych 13 dnia każdego miesiąca. Po rewizji w mieszkaniu w dniu 30 kwietnia 1983 r. został zatrzymany na 48 godzin w Areszcie Śledczym w Janowie Lubelskim. W 1988 r. w dniach od 29 do 30 kwietnia oraz od 22 sierpnia do 1 września brał udział w strajkach w HSW. Od 1989 r. działał w Komisji Wydziałowej i Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w HSW.

Mirosław Władysław Cop (ur.1955) – od 1974 r. był pracownikiem Huty Stalowa Wola (HSW) na

Wydziale M-23. Od września 1980 r. był członkiem Komitetu Założycielskiego, a następnie przewodniczącym Komisji Wydziałowej M-23 NSZZ „Solidarność” w HSW. 16 kwietnia 1982 r. został zatrzymany, a następnie tymczasowo aresztowany. Wojskowa Prokuratura Garnizonowa w Rzeszowie wszczęła w stosunku do niego śledztwo w trybie doraźnym w związku z podejrzeniem, iż w dniu 13 kwietnia 1982 r. był jednym z organizatorów 15 minutowego strajku na wydziale zmilitaryzowanym HSW. 24 maja 1982 r. Sąd Warszawskiego Okręgu Wojskowego skazał go za ten czyn na karę 3 lat pozbawienia wolności i pozbawienie praw publicznych na okres 3 lat oraz podanie wyroku do publicznej wiadomości. M.W. Cop został zwolniony warunkowo z więzienia 14 marca 1983 r. W październiku 1987 r. włączył się w działalność Komitetu Założycielskiego „S” Pracowników HSW. W 1988 r. uczestniczył w strajkach w HSW, za działalność tę był szykanowany w pracy. Był wielokrotnie zatrzymywany i przesłuchiwany przez funkcjonariuszy MO i SB.

Ignacy Jakub Dziura s. Antoniego (ur. 1949) – od 1969 r. pracował w Hucie Stalowa Wola (HSW). We wrześniu 1980 r. był członkiem założycielem, a następnie wszedł w skład Komisji Wydziałowej NSZZ „Solidarność” w Ośrodku Badawczo-Rozwojowym HSW. Po wprowadzeniu stanu wojennego prowadził nielegalną działalność związkową m.in. jako uczestnik akcji protestacyjnych, kolporter ulotek i wydawnictw podziemnych, organizator pomocy dla represjonowanych, członek utworzonego w październiku 1987 r. Komitetu Założycielskiego „Solidarność” Pracowników HSW. 28 kwietnia 1988 r. podczas kolportowania ulotek został zatrzymywany przez funkcjonariuszy SB na 48 godzin. Za działalność związkową skierowano również przeciwko niemu sprawy do Kolegium ds. Wykroczeń przy Prezydencie Miasta Stalowa Wola. 19 maja 1988 r. został ukarany grzywną w wysokości 40 tys. zł i zobowiązany do pokrycia kosztów postępowania w wysokości 1 tys. zł oraz publikacji informacji o wymierzonej karze, natomiast 30 listopada 1988 r. został ukarany grzywną w wysokości 40 tys. zł i zobowiązany do pokrycia kosztów postępowania w wysokości 1,5 tys. zł.

Dionizy Garbacz (ur. 1940) – od 1968 r. pracował w przyzakładowej gazecie Huty Stalowa Wola (HSW) „Tempo Socjalistyczne”. Po wprowadzeniu stanu wojennego został zwolniony ze stanowiska redaktora naczelnego, a następnie po weryfikacji odsunięty od zawodu dziennikarza. W dniach od 22 sierpnia do 7 grudnia 1982 r. był internowany w ośrodkach odosobnienia w Załężu i Uhercach. Po zwolnieniu z internowania kontynuował nielegalną działalność m.in. pisząc artykuły do prasy podziemnej i kolportując wydawnictwa bezdebitowe. W marcu 1984 r. po przeprowadzonej w jego domu rewizji, został zatrzymany na 48 godzin. W sierpniu i wrześniu 1988 r. uczestniczył w strajku w HSW pełniąc funkcję redaktora „Biuletynu Strajkowego”. W 1989 r. wszedł w skład Komitetu Obywatelskiego w Stalowej Woli.

Ryszard Kardasz (ur. 1948) – od 1972 r. pracował jako specjalista konstruktor, a następnie główny specjalista w Ośrodku Badawczo-Rozwojowym (OBR) Huty Stalowa Wola (HSW). We wrześniu 1980 r. został wiceprzewodniczącym Komitetu Założycielskiego NSZZ „Solidarność” w OBR HSW, a następnie Komisji Wydziałowej OBR. 16 grudnia 1982 r. podpisał się pod petycją do Sejmu i premiera PRL domagającą się uwolnienia internowanych działaczy „Solidarności”. W pierwszych dniach stanu wojennego produkował i kolportował ponadto nielegalne ulotki zawierające m.in. listy internowanych. Od tego czasu był wzywany na

rozmowy z funkcjonariuszami SB, a w jego domu przeprowadzano rewizje. 30 sierpnia 1982 r. został zatrzymany, następnie internowany w Ośrodku Odosobnienia w Uhercach. Po zwolnieniu z internowania w dniu 7 grudnia 1982 r., na przełomie lat 1982/1983 był jednym z współzałożycieli Tymczasowej Komisji Zakładowej (TKZ) „Solidarność” w HSW. W tym okresie m.in. z jego inicjatywy wydane zostały trzy numery pisma „Godność”. Wchodził również w skład redakcji „Biuletynu Informacyjnego”, wydawanego przez TKZ „Solidarność” w HSW. 31 VIII 1984 r. po manifestacji rocznicowej został ukarany grzywną przez kolegium ds. wykroczeń. W 1985 r. podpisał się pod Oświadczeniem do Rady Państwa, sygnowanym przez osiemnastu działaczy z Polskiego południowo-wschodniej zapowiadającym bojkot wyborów do Sejmu PRL; współpracował z Duszpasterskim Ośrodkiem Kultury Chrześcijańskiej działającym przy parafii Matki Bożej Królowej Polski w Stalowej Woli; był organizatorem i uczestnikiem strajków w HSW w 1988 r.; w 1989 r. był współzałożycielem Klubu Politycznego „Wyzwanie”, a w latach 1989–1990 pełnił obowiązki przewodniczącego Komitetu Obywatelskiego w Stalowej Woli.

Stanisław Władysław Kijanka (ur. 1948) – pracował w Kopalniach i Zakładach Przetwórstwa Siarki (KiZPS) „Siarkopol” w Tarnobrzegu. Na terenie zakładu pracy zakładał NSZZ „Solidarność”, pełniąc następnie funkcję wiceprzewodniczącego Komisji Zakładowej. Po wprowadzeniu stanu wojennego w dniach od 14 grudnia 1981 r. do 24 czerwca 1982 r. został internowany w Ośrodku Odosobnienia w Załężu k. Rzeszowa. Po zwolnieniu z internowania był wielokrotnie przesłuchiwany przez funkcjonariuszy SB, a w jego mieszkaniu przeprowadzano rewizje. Został również powołany na przeszkolenie rezerwy w jednostce Wojskowej 3466 w Czerwonym Borze, gdzie przebywał od 5 listopada 1982 r. do 3 lutego 1983 r.

Stanisław Paweł Krupka (ur. 1953) – od 1974 r. był pracownikiem Huty Stalowa Wola (HSW). W 1976 r. brał udział w akcjach protestacyjnych na terenie zakładu pracy na Wydziale Narzędziowni (M-02). Od września 1980 r. był zaangażowany w tworzenie struktur NSZZ „Solidarność” jako przewodniczący Komitetu Założycielskiego w HSW, przewodniczący Międzyzakładowego Komitetu Założycielskiego w Stalowej Woli oraz przewodniczący Zarządu Regionu Ziemia Sandomierska. W dniach od 13 grudnia 1981 r. do 7 grudnia 1982 r. był internowany w ośrodkach odosobnienia w Rzeszowie-Załężu, Kielcach-Piaskach oraz Łupkowie. Po zwolnieniu z internowania działał w ramach Duszpasterstwa Ludzi Pracy przy parafii p.w. Matki Bożej Królowej Polski w Stalowej Woli. W 1988 r. wspierał, a następnie uczestniczył w strajkach w HSW, był wielokrotnie zatrzymywany i przesłuchiwany przez funkcjonariuszy MO i SB.

Janusz Kubicki (ur. 1953) – w latach 1972–1987 pracował w Zakładzie Kuźnia Matrycowa Huty Stalowa Wola (HSW). We wrześniu 1980 r. na swoim wydziale zakładał NSZZ „Solidarność”. Po wprowadzeniu stanu wojennego bierał składki na pomoc represjonowanym i działalność podziemną. W czerwcu 1982 r. został usunięty ze stanowiska mistrza za krytykę stanu wojennego i domaganie się zebrania załogi z udziałem dyrekcji zakładu i komisarza wojskowego HSW. W ramach prowadzonej do 1989 r. działalności opozycyjnej m.in.: od 1983 r. drukował i kolportował „Biuletyn Informacyjny Tymczasowej Komisji Zakładowej NSZZ »Solidarność« Kombinatu Przemysłowego Huta Stalowa Wola” oraz inne materiały bezdebitowe; był zaangażowany w działalność Duszpasterstwa Ludzi Pracy oraz współpracował z

Duszpasterskim Ośrodkiem Kultury Chrześcijańskiej przy parafii pod wezwaniem Matki Bożej Królowej Polski w Stalowej Woli; w latach 1985–1988 był członkiem Tymczasowej Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” HSW; w 1989 r. wszedł w skład Komitetu Obywatelskiego w Stalowej Woli.

Bogusław Kwieciński (ur. 1967) – w latach 1982–1986 uczęszczał do Liceum Zawodowego w Stalowej Woli. W tym czasie brał udział w spotkaniach grupy „Dzieci” działającej przy Duszpasterskim Ośrodku Kultury Chrześcijańskiej w Stalowej Woli. Wraz z innymi członkami grupy spotykał się z przedstawicielami lokalnej opozycji, uczestniczył w inicjatywach Duszpasterstwa Ludzi Pracy, brał udział w Tygodniach Kultury Chrześcijańskiej oraz Katolickich Dniach Społecznych. Z bratem Witosławem w latach 1985–1989 dokumentował za pomocą kamery video oraz aparatu fotograficznego ważne wydarzenia społeczno-kulturalne oraz polityczne na terenie Stalowej Woli. Kolportował ponadto wśród rówieśników bezdebitowe wydawnictwa książkowe, brał również udział w akcji malowania haseł na murach przed wyborami do rad narodowych w Stalowej Woli w 1985 r. W 1988 r. wykonał metodą sitodruku trzy numery „SMiS – Stalowowolskiego Miesięcznika Solidarności. Gazety Ruchu”. W sierpniu 1988 r. zaangażował się również w działania wspierające strajk w Hucie Stalowa Wola (HSW).

Witosław Kwieciński (ur. 1969) – w latach 1984–1988 uczęszczał do Liceum Ogólnokształcącego w Stalowej Woli, a następnie do Zespołu Szkół Fototechnicznych w Warszawie. W tym czasie brał udział w spotkaniach grupy „Dzieci” działającej przy Duszpasterskim Ośrodku Kultury Chrześcijańskiej w Stalowej Woli. Wraz z innymi członkami grupy spotykał się z przedstawicielami lokalnej opozycji, uczestniczył w inicjatywach Duszpasterstwa Ludzi Pracy, brał udział w Tygodniach Kultury Chrześcijańskiej oraz Katolickich Dniach Społecznych. Z bratem Bogusławem w latach 1985–1989 dokumentował za pomocą kamery video oraz aparatu fotograficznego ważne wydarzenia społeczno-kulturalne oraz polityczne na terenie Stalowej Woli. 30 listopada 1987 r. w trakcie jednej z sesji fotograficznych został zatrzymany wraz z Dariuszem Sikorą na 48 godzin i pobity w RUSW w Stalowej Woli. W 1988 r. zaprojektował i wykonał logo pisma młodych i wolnych „Obecni”. W sierpniu tego roku zaangażował się również w działania wspierające strajk w Hucie Stalowa Wola (HSW). Podczas robienia zdjęć został zatrzymany 28 sierpnia 1988 r., a następnego dnia Kolegium ds. Wykroczeń przy Prezydencie Miasta Stalowa Wola w trybie przyspieszonym wymierzyło mu grzywnę w kwocie 38 tys. zł i 1,5 tys. kosztów postępowania.

Józef Serafin (ur. 1938) – od 1960 r. pracował jako tokarz na Wydziale Z-5 Huty Stalowa Wola (HSW). W latach 1983–1987 na terenie swojego wydziału w HSW kolportował wydawnictwa bezdebitowe. W październiku 1987 r. wszedł w skład Komitetu Założycielskiego NSZZ „Solidarność” Pracowników Huty Stalowa Wola. Brał udział w strajkach w HSW w dniach od 29 do 30 kwietnia, 13 lipca oraz w dniach od 22 sierpnia do 1 września 1988 r. W konsekwencji podejmowanych działań był represjonowany w pracy m.in.: został oddelegowany na gorsze stanowisko pracy, a następnie przeniesiony na inny wydział; w jego domu została przeprowadzona rewizja; 30 marca 1988 r. Kolegium ds. Wykroczeń przy Prezydencie Miasta w Stalowej Woli ukarało go grzywną w wysokości 30 tys. zł oraz tysiącem zł kosztów postępowania przez zaudział w zebraniu KZ NSZZ „Solidarność” HSW.

Ryszard Sroka (ur. 1950) – od 1968 r. pracował jako masarz w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie Rolno-Przemysłowym w Nisku. We wrześniu 1980 r. został przewodniczącym Komitetu Założycielskiego, a następnie zastępcą przewodniczącego Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w miejscu pracy. Wszedł również w skład Zarządu Regionu Ziemia Sandomierska NSZZ „Solidarność”. W dniach od 13 grudnia 1981 r. do 14 stycznia 1982 r. był internowany w Ośrodku Odosobnienia w Załężu k. Rzeszowa. W ramach represji po zwolnieniu z internowania został przesunięty w zakładzie pracy na niższe stanowisko. Brał udział w akcjach plakatowych i ulotkowych, był współorganizatorem Mszy św. za Ojczyznę w kościele św. Józefa w Nisku oraz w latach 1983–1984 drukował prasę podziemną oraz udostępniał budowany przez siebie dom na drukarnię.

Regina Anna Stój (ur. 1941) – od 1963 r. pracowała w Hucie Stalowa Wola (HSW) w Sekcji H-4. Od września 1980 r. pełniła funkcję sekretarza Komisji Wydziałowej H-4, a następnie weszła w skład Komitetu Założycielskiego NSZZ „Solidarność” w HSW. 14 grudnia 1981 r. została zatrzymana, a następnie internowana w Ośrodku Odosobnienia w Nisku. Po zwolnieniu z internowania 8 stycznia 1982 r. w ramach nielegalnej działalności m.in.: w latach 1985–1987 udostępniła mieszkanie na skrzynkę kolportażową; w październiku 1986 r. podpisała petycję w sprawie pluralizmu związkowego złożoną w kancelarii Sejmu PRL; wraz z innymi podpisała wniosek o rejestrację Komitetu Założycielskiego „S” Pracowników HSW, złożony 13 października 1987 r. w Sądzie Wojewódzkim w Tarnobrzegu; w 1988 r. wspierała i uczestniczyła w strajkach w HSW. 30 marca 1988 r. została ukarana przez Kolegium ds. Wykroczeń przy Prezydencie Miasta Stalowa Wola za udział w zebraniu KZ NSZZ „Solidarność” HSW grzywną w wysokości 30 tysięcy zł, kosztami postępowania w wysokości 1 tys. zł oraz kosztami podania orzeczenia do publicznej wiadomości.

Roman Sudoł (ur. 1943) – od 1968 r. pracował w Hucie Stalowa Wola (HSW). We wrześniu 1980 r. zakładał NSZZ „Solidarność” na Wydziale Z-5 HSW, gdzie następnie został przewodniczącym Komisji Wydziałowej. Powprowadzeniu stanu wojennego 14 grudnia 1981 r. został zatrzymany, a następnie 29 kwietnia 1982 r. internowany w Ośrodku Odosobnienia w Załężu k. Rzeszowa. Po zwolnieniu z internowania współorganizował pomoc dla represjonowanych i ich rodzin. Ponadto w ramach prowadzonej do 1989 r. działalności opozycyjnej m.in.: w latach 1984–1988 współpracował z Tymczasową Komisją Zakładową NSZZ „Solidarność” HSW; kolportował „Biuletyn Informacyjny Tymczasowej Komisji Zakładowej NSZZ »Solidarność« Kombinat Przemysłowego Huta Stalowa Wola” oraz inne materiały bezdebitowe; uczestniczył w akcjach ulotkowych; był zaangażowany w działalność Duszpasterstwa Ludzi Pracy przy parafii pod wezwaniem Matki Bożej Królowej Polski w Stalowej Woli; w 1986 r. podpisał petycję w sprawie pluralizmu związkowego, złożoną w kancelarii Sejmu PRL; w 1988 r. wszedł w skład Komitetu Założycielskiego „Solidarność” Pracowników HSW; w kwietniu i sierpniu roku 1988 uczestniczył w strajkach w HSW, w drugim przypadku jako członek Komitetu Strajkowego. W konsekwencji prowadzonej działalności był wielokrotnie zatrzymywany i przesłuchiwany przez funkcjonariuszy SB. W maju 1988 r. został zwolniony dyscyplinarnie z pracy, a następnie przywrócony do pracy na innym wydziale HSW. 27 października 1988 r. orzeczeniem Kolegium ds. Wykroczeń przy Prezydencie Miasta w Stalowej Woli został ukarany grzywną w wysokości 25

tys. zł oraz kosztami postępowania w wysokości 1500 zł w związku z odmową przyjęcia karty powołania na krótkotrwałe ćwiczenia wojskowe.

Wiesław Wojtas (ur. 1957) – w latach 1975–1988 pracował w Hucie Stalowa Wola (HSW). We wrześniu 1980 r. został przewodniczącym Komitetu Założycielskiego, a następnie Komisji Wydziałowej NSZZ „Solidarność” na Wydziale Z-2. W dniach od 13 grudnia 1981 r. do 29 kwietnia 1982 r. był internowany w Ośrodku Odosobnienia w Załężu k. Rzeszowa. Kilka miesięcy po zwolnieniu z internowania został powołany na przeszkolenie rezerwy w Jednostce Wojskowej 3466 w Czerwonym Borze, gdzie przebywał od 5 listopada 1982 r. do 3 lutego 1983 r. Do 1989 r. prowadził nielegalną działalność związkową m.in. jako członek Tymczasowej Komisji Zakładowej „Solidarność” w HSW, organizator nielegalnej drukarni „Solidarność”, przewodniczący Komitetu Założycielskiego „Solidarność” Pracowników HSW w 1987 r., organizator i uczestnik strajków w HSW w kwietniu, lipcu oraz sierpniu/wrześniu 1988 r., przewodniczący Tymczasowego Komitetu Organizacyjnego „Solidarność” w HSW oraz współorganizator i przewodniczący regionalnego Komitetu Organizacyjnego „Solidarność”. W kwietniu 1988 r. został dyscyplinarnie zwolniony z pracy za zorganizowanie strajku przed budynkiem dyrekcji naczelnej HSW. Był wielokrotnie zatrzymywany przez funkcjonariuszy SB, w jego mieszkaniu przeprowadzono rewizje oraz kierowano przeciwko niemu sprawy do Kolegium ds. Wykroczeń przy Prezydencie Miasta Stalowa Wola.

Alicja Zych (ur. 1945) – pracowała jako specjalista do spraw ekonomicznych w Kopalniach i Zakładach Przetwórstwa Siarki (KiZPS) „Siarkopol” w Tarnobrzegu. Na terenie zakładu pracy należała do Komitetu Założycielskiego NSZZ „Solidarność”, a następnie w latach 1980–1981 pełniła funkcję sekretarza Komisji Zakładowej. Po wprowadzeniu stanu wojennego dnia 14 grudnia 1981 r. została zatrzymana i do 13 stycznia 1982 r. przebywała w Areszcie Śledczym w Nisku. Następnie została przewieziona do Ośrodka Internowania dla Kobiet w Gołdapi, w którym przebywała do 30 czerwca 1982 r. Po zwolnieniu z internowania i powrocie do pracy w KiZPS została poddana intensywnej inwigilacji przez lokalne struktury SB nadzorowane przez Wydział VI Departamentu V MSW. Przeszukania, rozmowy ostrzegawcze oraz działania tajnych współpracowników uniemożliwiły jej włączenie się w działalność podziemnych struktur „Solidarność”.

Stanisław Józef Żwiruk (ur. 1948) – od 1970 r. pracował jako starszy asystent laboratoryjny, a następnie główny specjalista w Ośrodku Badawczo-Rozwojowym (OBR) w Kopalniach i Zakładach Przetwórstwa Siarki (KiZPS) „Siarkopol” w Tarnobrzegu. Na terenie swojego wydziału zakładał NSZZ „Solidarność”, pełnił następnie funkcję przewodniczącego Komisji Wydziałowej NSZZ „Solidarność” w OBR oraz został członkiem Prezydium Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w KiZPS „Siarkopol”. Był również założycielem i redaktorem tygodnika „Solidarność Tarnobrzaska”. Po wprowadzeniu stanu wojennego w dniach od 13 grudnia 1981 r. do 31 marca 1982 r. został internowany w Ośrodku Odosobnienia w Załężu k. Rzeszowa. W latach 1982–1983 był wielokrotnie przesłuchiwany przez funkcjonariuszy SB, w jego mieszkaniu przeprowadzono ponadto rewizje. W latach 1983–1989 współorganizował Msze św. za Ojczyznę w Tarnobrzegu.